

MACERA GEÇİDİ

ÖLÜMDEN

KAÇIŞ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirkisi
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıdaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

Macera Geçidi

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız bir dizi

- › Kanıt Peşinde
- › Ajan X
- › Batıdaki Hazine
- › Yeni Dünyalarda
- › Sultanın Altınları
- › Tehlike Çemberi
- › Gol Kralı Kaçırıldı
- › Lanetli Miras
- › Ölümçül Takip
- › Altın Kent'in İzinde
- › Uzaylılar Dünya'da
- › Yaşamak İçin
- › Büyük Yarış
- › Tehlikeli Oyun
- › Ölümden Kaçış
- › Robotlar Cehennemi
- › Hazinenin Peşinde
- › Kod Adın Bukalemun
- › Çalınan Tablo
- › Tanık Tehlikede
- › Müze Sokağı Cinayeti
- › Kıyamet Yıldızı

MACERA GEÇİDİNE GİRİN!
KENDİ MACERANIZI YAŞAYIN!

Macerasever Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğın diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin.

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın. Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılmıya kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşırsan, sonunda mutlaka kazanır.

Macera Geçidi, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altınköprü

*Doğru kararlar başarıya ulaştırır.
Yanlış kararlarsa, başarısızlıklara...*

ÖLÜMDEN KAÇIŞ

Başarılı İő İnsanları Toplantısı'na katılmak üzere Antalya'nın ünlü otellerinden birinde bulunuyorsunuz. Bu toplantı, sizin için tam bir zafer oluyor. Hem oy birliğiyle birliğin başkanlığına getiriliyorsunuz. Hem de yeni dostlar edinerek önemli iş bağlantıları gerçekleştiriyorsunuz. Tabii bu başarılarınız, hayranlıklara olduğu kadar, kıskançlıklara da neden oluyor.

Őimdi eşyalarınızı toplayıp yaşadığınız kente geri döneceksiniz. Tam bavulunuzu açmış eşyalarınızı yerleştirirken, birden kapı çalınıyor. Gidip açtığınızda, önünde bir servis arabasıyla, otel garsonlarından birini buluyorsunuz. "Arkadaşlarınız, başarıınızı kutlamak için göndermiş efendim." diyor garson. "Afiyet olsun."

Garsona geçmesi için yol veriyorsunuz. O servis arabasını cam kenarındaki koltuğun önüne yerleştirirken, siz de gidip tabağı örten gümüş kapağı kaldırıyorsunuz. Bir de ne göresiniz? Tabak boş... Daha doğrusu içinde, dosya kâğıdına kırmızı mürekkeple yazılmış tek tümce-lik bir yazı var: "ÖLÜMDEN KAÇAMAYACAKSIN."

"Fakat bu da ne demek oluyor?" diye bağırarak garsonun yakasına yapışıyorsunuz. "Çabuk söyle! Kim bana bunu gönderen? Sen nasıl böyle bir őeye âlet olursun?"

Garson korkudan titreyerek, "Be... Ben bir şey bilmiyorum efendim." diyor. "Bana bu servis arabasını odanıza getirmemi söylediler. Ben de getirdim. O kadar... Ondan öncesini nasıl bilebilirim? Ben servis hazırlanırken mutfakta bile değildim."

Garsonu bırakıyor, otel müdürünü odanıza çağırıyorsunuz. O da işin içinden çıkamıyor. Güvenliği, polisi devreye sokuyorsunuz. Ancak bunu kimin yaptığını öğrenemiyorsunuz. Herkes, "Tamam! Çok tatsız bir olay bu yaşadığınız... Yerden göğe de haklısınız." diyerek sizi yatıştırmaya çalışıyor. "Belki biri sizinle eğleniyor ya da neşenizi kaçırmaya çalışıyor. Ancak sonuçta bu bir şaka, kuru sıkı bir söylem gibi görünüyor. Olup biten kötü bir şey yok... Fazla büyütmeyin!"

Oysa siz, bunun basit bir şaka olmadığının farkındasınız. Çünkü bir süredir bu garip ölüm tehditleriyle karşılaşmaktasınız. Bu tehditlerin ardından gelen garip saldırıları sadece siz yaşadınız. Ancak şimdiye kadar ne bunların başınıza neden geldiğini çözebildiniz, ne de kim ya da kimler tarafından yapıldığını...

Olayı duyup size geçmiş olsun demeye gelen arkadaşlarınızla vedalaşıyorsunuz. Sonra da bu tatsız olayı unutmaya çalışarak otelden çıkıyorsunuz. Otel müdürü, özür üstüne özür dileyerek sizi kapıya kadar geçiriyor. Siz de bavulunuzu arabanıza yerleştirip yola koyuluyorsunuz.

Ancak kaygı ve kuşklarınızdan kurtulabilmiş değilsiniz tabii. Gözünüz hep çevrenizde olup bitenlerde, gelip geçenlerde... Tehlike oluşturabilecek sıra dışı biri ya da bir şey var mı diye... Bavulunuzu arabanıza yerleştirirken sizi dikkatle inceleyen o iki serseri sözgelimi... Ya da otelin önünden ayrılıp yola çıktığınızdan beri, peşinizden gelmeyi sürdüren şu siyah Land Roverlı...

Trafik yoğun, yolunuz uzun... Evinize bir an önce ulaşabilmek için kent trafiğinden çıkmaya çalışıyorsunuz. Bir süre o siyah Land Rover'la peş peşe yol alıyorsunuz. Sonra onu gözden yitiriyorsunuz. O zaman, "Demek ki boşuna kuruntu yapmışım." deyip rahatlıyorsunuz.

Sonunda otoyola ulaşıyorsunuz. Otoyol çıkışındaki son benzincide durup deponuzu dolduruyor ve yeniden yola koyuluyorsunuz. Ancak daha benzincinin çıkışında ne göresiniz? O siyah Land Rover orada değil mi? Benzincinin birkaç yüz metre ilerisinde durmuş, sizi bekliyor. Siz onun yanından geçer geçmez de, hiç zaman yitirmeksizin peşinize düşüyor.

Artık gözünüz hep onda... Adam sizi, sürekli belirli bir uzaklıktan izliyor. Yavaşlayıp sağ şeride geçiyorsunuz. O da sağ şeride geçiyor. Hızlanıp sol şeride kayıyorsunuz. Bakıyorsunuz yine ardınızda... Ne yapsanız yapın, ondan bir türlü kurtulamıyorsunuz.

Sonunda sinirleriniz bozuluyor tabii. Fakat ne yapabilirsiniz ki? Sonuçta yollar herkesin... Onu engelleyemezsiniz. Kaldı ki adam size kurşun sıkmamış. Arabanıza çarpmamış. Otoyolda gidiyor. Hız sınırını aşmıyor. Kuralları çiğnemiyor. Trafiği tehlikeye atmıyor. Adamın hangi kusurunu, kime şikâyet edeceksiniz?

"Benim bu siyah Land Rover'dan, bir şekilde kurtulmam gerekiyor." diyorsunuz. "Ama kurallara uyarak, ama kuralların dışına çıkarak... Burada, hayatım söz konusu sonuçta... Yoksa bu adam, başıma bela açacak.

Otoyoldan ayrılıp ara yollarda izinizi kaybettirmeye çalışacaksınız, 12. sayfadan devam ediniz.

Peşinizdeki adamı tüm trafik kurallarını hiçe sayarak atlatmayı deneyecekseniz, 32. sayfadan devam ediniz.

O anda sağınızdaki yol tabelası size, bir kilometre sonra bir sapak olduğu bilgisini veriyor. O tabelayı görünce, "Otoyolda hiç durmaksızın git, git... Adamın işini kolaylaştırıyorum ben böyle." diyorsunuz. "Şöyle bol sapaklı, sert virajlı yollara girersem, peşimdeki bu adamı atlatabilirim belki de. Hem zaten aklımda bir kuşku var... Acaba bu siyah Land Rover'ın peşimden gelmesi tamamen bir rastlantı da, ben mi kuruntu yapıyorum diye. Şu yola saptığımda da yine ardımdan gelirse, artık kuşku duymama gerek kalmayacak."

O anda sol şeritte, saatte yüz yirmi kilometre hızla yol alıyorsunuz. Dikiz aynasından bakıyorsunuz. Siyah Land Rover yine yüz metre gerinizde... Zaten ondan başka bir araç da yok yakın çevrenizde... Sapağa gireceğinizi belli etmeden, sol şeritten aynı hızla ilerlemeye devam ediyorsunuz. Tabii siyah Land Rover da öyle... Fakat girişe sadece otuz - kırk metre kala, ayağınızı gazdan çekiyor ve ani bir dönüşle sapağa yöneliyorsunuz.

Sonuçta, altınızda bir Mercedes AMG var... Lastiklerinizden gelen ve birer çığlığı anımsatan keskin sesler eşliğinde sapağa dalıveriyorsunuz. Araba altınızda buzda gider gibi bir - iki sağ sol yapsa da, yönünüzü düzeltiyor ve hız kesmeden yolunuza devam ediyorsunuz. Fakat bir gözünüz hep dikiz aynasında... Görebildiğiniz kadarıyla, siyah Land Rover da ardınızdan aynı sapağa girmeye kalkıyor. Ancak dönüş mesafesinin kısalığı yüzünden girişi kaçırıp otoyolda kalıyor.

Onu bir süre ardınızda göremeyince, atlattığınızı sanıp rahatlıyorsunuz. Ancak yanıldığınızı çok çabuk anlıyorsunuz. Adam yine peşinizde... Öyle görünüyor ki siz ondan kurtulma konusunda ne kadar kararlıysanız, o da sizi izlemekte o kadar kararlı...

“Belli ki bu adam, bir şekilde benim işimi bitirmeyi planlıyor.” diyorsunuz. “Ya korkuya kapılarak ölümle sonuçlanacak bir kaza yapmamı ya da öfkeyle davranıp üzerine varmamı bekliyor. Kısacası ölümüne bir kaza veya öz savunma görüntüsü vermeye çalışıyor. Fakat ben, onun işini kolaylaştırmayacağım.”

Böyle diyor ve artık nereye gittiğine bile bakmadan önünüze çıkan her sapağa girerek peşinizdeki Land Rover’den kurtulmaya çalışıyorsunuz. Bir sapak... Ardından bir sapak daha... Sonra bir başka sapak...

Gecenin karanlığından sabahın ilk ışıklarına dek, döne savrula ilerliyorsunuz. Bazen bir köy yolunda, peşinizden köpekleri koştura koştura... Bazen bir kentin dar sokaklarında çöp varillerine çarpa - yıka... Bazen bir orman, bazen bir dere boyunca... Fakat ne zaman ayanınıza baksanız, Land Rover hep ardınızda...

Siz iyi bir sürücüsünüz aslında. Ancak onun da sizden aşağı kalır yanı yok tanık olduğunuz kadarıyla. Kullandığınız Mercedes AMG, kendi sınıfının en iyilerinden biri... Ancak onun Land Rover’ının da sizin arabanızın sahip olmadığı bazı üstünlükleri var tabii... Fakat böyle kaçma kovalama, sonunda öyle bir yola düşüyorsunuz ki bir anda bütün üstünlüklerinizi yitiveriyorsunuz.

Güneş, daha yeni yeni yükseliyor. Bir kasabadan henüz çıkmışsınız daha. Önünüzde dümdüz bir yol uzanıyor. Oysa bu, hiç sizin istediğiniz bir şey değil... Neyse ki bir süre sonra, sağınızdaki dağın yamacına doğru ilerleyen bir yol çıkıyor karşınıza. Bir an bile düşünmeden bu yola giriyorsunuz. “Belki dağın dönemeçlerinde peşimdeki siyah Land Rover’ı atlatırım da bu kâbustan kurtulurum.” diyorsunuz. Ancak ne yazık ki umduğunuz gibi olmuyor.

İlerlediğiniz asfalt yol, giderek bozuluyor. Siz düz yolda önünüze çıkan çukurlarda sorun yaşarken, çok geçmeden taşlı topraklı bir yolda ilerlemek zorunda kalıyorsunuz. Tabii bu durum, Land Rover karşısındaki hız ve kıvraklık üstünlüklerinizi elinizden alıyor. Onu sizin karşınızda çok daha güçlü bir duruma getiriyor.

Siyah Land Rover'ın sürücüsü de bunun farkında... Sahip olduğu üstünlüğün tadını çıkarabilmek için size yaklaştıkça yaklaşıyor. Sonunda âdeta tampon tampona yol almaya başlıyorsunuz. Hatta zaman zaman gelip özellikle size çarptığı da oluyor. Bir bakıma sizinle, kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyor. Oysa siz, ne yazık ki onun karşısında tamamen çaresizsiniz.

Birbirinize öylesine yakınsınız ki attığı kahkahaları bulduğunuz arabanın içinden duyabiliyorsunuz. Bir tek yüzünü göremiyorsunuz. Çünkü suratında, o ünlü çocuk katil Chucky'in maskesi var... Üzerindeyse kamuflajlı bir avcı giysisi... Oturduğunuz yerde, sinirden kaskatı kesiliyorsunuz. Ancak bunun, daha sizin iyi anlarnız olduğunuz nereden bileceksiniz?

Böyle art arda birkaç kilometre daha gidiyorsunuz. Sonra birden, yol bitiveriyor. Sadece birkaç metre öte-nizde, dibi yokmuş gibi görünen bir uçurum bulunuyor. Ardınızdaysa Chucky maskeli bir katil... Hemen geri dönmeye kalkıyorsunuz, ama adam buna izin vermiyor. Tamponunu tamponunuza dayadığı gibi sizi uçuruma doğru itmeye koyuluyor.

Ancak siz öyle hemen teslim olacak biri değilsiniz. Arabanızı geri vitese alıp olanca gücünüzle ona karşı direnmeye çalışıyorsunuz. Ancak bütün çabanıza karşın, milim milim, santim santim uçuruma doğru sürüklenişinizi durduramıyorsunuz.

Uçurumla aranızdaki uzaklık böyle sürekli daraldıkça, soğuk ecel terleri döküyorsunuz. Nasıl dökmeyesiniz ki... Uçurumla arabanızın burnu arasında bir metre ya kalmış ya kalmamış. Üstelik engelleyemediğiniz bir biçimde sürekli uçuruma doğru ilerliyorsunuz.

Sonunda, "Yok, bu böyle olmayacak." diyorsunuz. Ani bir kararla gaz - fren yapıp kendi ekseniniz çevresinde dönüveriyorsunuz. Arabanızın bir Land Rover'la yan yana geldiğini anımsıyorsunuz. Bir de onun ön tekerlekleri uçurumda, arka tekerlekleri karada kalakaldığını... Sonra da oradan, arkanıza bakmadan uzaklaşıyorsunuz.

Uzaklaşış, o uzaklaşış... Aştığınız yollar boyunca, bir gözünüz dikiz aynasında, onu gözlüyor, onu kolluyorsunuz. O dağ başından sonra izinizi kaybettirmiş olmalısınız. Eğer sizi izliyor olsaydı, şimdiye dek fark ederdiniz. En azından, inin cinin top oynadığı şu ıssız yol boyunca aranızda değildi. Bundan eminsiniz.

Aç, yorgun ve uykusuzsunuz. Ani bir kararla, ana yoldan ayrılıyor, ilerinizde görünen motele giden yan yola sapıyorsunuz. Göl kıyısındaki şu şirin motel lokantasında güzel bir yemeği hak ettiğinizi düşünüyorsunuz. Yemeğin ardından da güzel bir uykuyu tabii ki...

Arabanızı lokantanın önüne bırakıp içeriye giriyorsunuz. Sonra da göl yönündeki masaların bulunduğu açık bölüme doğru ilerliyorsunuz. Bu masalardan sadece beşi dolu... Birinde, çoluk çocuk beş kişilik bir aile var... Diğer dördünderse, hep genç çiftler...

Bir yer seçip oturur oturmaz yanınızda biten garsona lavabonun yerini soruyorsunuz. Elinizi yıkayıp yerinize döndükten sonra ilk işiniz, yemek listesine bakmak oluyor. Ancak listede yemek adları yerine tek tümcelik bir yazı bulunuyor: "ÖLÜMDEN KAÇAMAYACAKSIN!"

Artık oturduğunuz yerden ayağa nasıl fırladığınızı bilemiyorsunuz. Masanın yanında sipariş almak için bekleyen garsonun yakasına sarılıp, "Bu yazı da neyin nesi?" diye bağıriyorsunuz. "Onu, buraya koymayı senden kim istedi? Söyle bana! Nerede o katil?"

Zavallı adam korkuyla titreyerek, "Be... Ben bu yazıyı ilk kez görüyorum." diye kekeliyor. "Ki... Kimse benden böyle bir şey istemedi. Bu masada sizden önce oturan müşteri... Be... Belki o... Size şaka yapmaktı niyeti."

Garsonun yakasını bırakırken, "Şaka mı? Ne şaka-sı?" diye mırıldanıyor. "Böyle şaka mı olur? Adam belli ki azılı bir katil... Beni öldürmeye de kararlı... Zaten bütün gün peşimden ayrılmadı. Burada olmasının amacı da aynı... Beni öldürme saplantısı... Demek buraya benden önce gelip o yazıyı bıraktı. O zaman her an, yeniden karşıma çıkabilir."

Bu düşünceyle yerinizden ok gibi fırlıyor ve arabanıza doğru koşmaya başlıyorsunuz. Kapıyı açıp sürücü koltuğuna yerleşir yerleşmez de motoru çalıştırıp yola koyuluyorsunuz. O anda, bu saplantılı katilin bulunduğu ortamdan bir an önce uzaklaşmaktan başka bir şey düşünemiyorsunuz. Çünkü o yakınızdaki bulunduğu sürece, tehlike içindediniz.

Oradan uzaklaşmak... Bu katilden olabildiğince çabuk, olabildiğince uzaklara kaçmak... Hayatta kalmanızı sağlayacak tek yol bu... Ancak tam yan yoldan ana yola çıkacağınız anda, ağaçların arasına sinmiş o siyah Land Rover'ı fark ediyorsunuz. Peşinizdeki katilin arabası bu... Kendisi de içinde... Açık camdan, tıpkı vedalaşır gibi gülerek el sallıyor size. Dikiz aynasından bakıyorsunuz. Arabasını çalıştırıp peşinizden geliyor gelmesine, ama öyle yetişmek istemiş gibi bir hızı yok...

Şaşıyor, buna bir anlam veremiyorsunuz. Ancak Azrail peşinizden kovalıyormuşçasına, olanca hızınızla yol almaktan da geri durmuyorsunuz. Önünüzdeki yolu işte böyle aşılıyorsunuz. Tepe noktasına varıp da inişe geçince, hızınızı daha da artırıyorsunuz.

Siz böyle yokuş aşağı hızla inerken, altınızdaki düzlükten peş peşe gelip tırmanışa geçen iki kamyon görüyorsunuz. İşte, bunlardan arkadaki, önündekini aniden sollamaya kalkıvermez mi? Yolun iki şeridi birden kapanıyor tabii. Üstelik bulunduğunuz yol, iki şeritli... Hızınızsa, o anda yüz seksen üzeri...

Bu yolun sağ tarafı kayalık bir yamaç... Sol tarafıysa, sonu gölle biten dimdik bir uçurum... Önünüzü âdeta duvar gibi kesen bu kamyonların sağlarından, sollarından, aralarından geçmenize olanak yok... "Aramızda daha epeyce mesafe var neyse ki..." deyip frene basıyorsunuz. "İyice yavaşlarsam, kamyonlardan biri, ben yanlarına varana dek yolumdan çekilir belki."

Fren pedalı daha o anda, arabanın tabanına yapışıp kalıyor. Pedala bir daha... Bir daha basıyorsunuz. Durum yine aynı... En küçük bir yavaşlama bile olmuyor arabanızda. Belli ki fren boşalmış. Mesafeler hızla erirken, siz bir yandan fren pedalına, bir yandan da kornaya basıp duruyorsunuz. Ancak ne arabanız yavaşlıyor ne de kamyonlar çekilip size yol veriyor.

Sonunda kamyonlarla aranızda, kala kala elli-altmış metre kalıyor. O zaman, "Yok... Ne bu kamyonların önümden çekileceği var..." diyorsunuz. "Ne de benim arabamın duracağı... Hayatta kalmak istiyorsam, başka bir yol bulmam gerekiyor. Yoksa, peşimdeki katilin istediği olacak." O anda gözünüz dikiz aynasına kayıyor. Siyah Land Rover yine arkanızda...